10 gr. **Nadzwyczajne wydanie!** 10 gr.

GONIEC KRAKOWSKI

Kraków, niedziela 18 sierpnia 1940.

W imię szybkiego zakończenia wojny!

Niemcy ogłaszają totalną blokadę Anglji.

Deklaracja rządu Niemiec odpowiedzią na bezustanne pogwałcanie przez rząd brytyjski prawa międzynarodowego.

(=) **Berlin,** 18 sierpnia.

Urzędowo komunikują: Anglja od początku wojny w coraz bardziej drastyczny sposób naruszała międzynarodowe zasady prowadzenia wojny. Zaczęła ona od ogłoszenia urągającej najbardziej prymitywnym prawom ludzkości kontrabandy środków żywności. Przez ten krok miały zostać dotknięte — podobnie, jak w czasie wojny światowej — niemieckie kobiety i dzieci.

Nastąpiło potem ogłoszenie, jako kontrabandy wszystkich towarów, pochodzenia niemieckiego, nawet znajdujących się w posiadaniu obcem lub wywożonych na neutralnych okrętach z Niemiec. Miał to być cios w gospodarkę niemiecką. Do tego dołączyło się sprzeczne z prawem międzynarodowem uzbrajanie angielskich statków handlowych, w zamiarze użycia ich jako broni zaczepnej przeciw niemieckim łodziom podwodnym, nadużywanie neutralnych flag i t. d.

Niemcy odpowiedziały na to:

1) **przestawieniem swojego handlu na wschód i znacznem powiększeniem swego dowozu środków żywności i surowców z europejskich i azjatyckich obszarów gospodarczych oraz zapewnieniem gospodarce niemieckiej olbrzymich zapasów surowców wszelkiego rodzaju z krajów europejskich, oczyszczonych z nieprzyjaciół Niemiec,** dalej

2) **zatopieniem przez marynarkę wojenną i lotnictwo Niemiec 5 miljonów tonażu brutto okrętów handlowych, stojących do dyspozycji Anglji. Doliczyć do tego należy uniemożliwienie używalności dalszego półtora miljona ton brutto tonażu okrętowego wskutek ciężkiego uszkodzenia w czasie ataków lotniczych, a więc łącznie 6,5 miljonów ton.**

W miarę wzrostu zrozumienia bezskuteczności swoich dotychczasowych zasad prowadzenia wojny sprzecznych z zasadami prawa narodów uszanowanych przez Niemcy,

Anglja przechodziła do coraz brutalniejszych metod.

Zakładanie min wędrujących, jawne i zamaskowane używanie okrętów handlowych do prowadzenia wojny, maskowanie kutrów rybackich, jako pułapek na łodzie podwodne, zapowiedź Mr. Churchilla w parlamencie dnia 9 maja 1940 r., że w Skagerraku w dzień wszystkie niemieckie okręty handlowe, a w nocy wszystkie wogóle okręty handlowe bez różnicy narodowości będą zatapiane, to wszystko leży na tej linji działania.

Najcięższy cios zadała jednak Anglja żegludze trzecich państw przez następujące działania:

Anglja:

1) **zrabowała okręty handlowe Norwegji, Danji, Holandji, Belgji i Francji,** aby choćby częściowo zastąpić olbrzymie własne straty tonażowe. Od tego czasu zmusza ona właścicieli i załogi tych okrętów do pełnienia służby dla Anglji, nadto

2) **stara się przy pomocy wszelkich sposobów zmusić wszystkie bez wyjątku okręty neutralne do poddania się jej kontroli.** I tak Anglja różne tereny morskie, jak ostatnio obszar między Grenlandją i Anglją oraz pewne obszary koło południowej Grenlandji **zupełnie wbrew prawu międzynarodowemu** zamknęła minami i zmusiła okręty neutralne do zawijania do angielskich portów kontrolnych. **Aresztowała ona również zupełnie samowolnie okręty takich narodów jak Japonji, Unji Sowietów i Szwecji,** t. j. państw, które nie biorą żadnego udziału w wojnie europejskiej.

Przedewszystkiem jednak Anglja usiłuje obecnie zmusić wszelkiemi środkami całą neutralną żeglugę do poddania się osławionemu systemowi „Navycert", systemowi kontroli handlowej, stosowanemu w krajach neutr. przez angielskie organizacje szpiegowskie. Okręty nie zaopatrzone w „Navycert" traktowane są jako zdobycz wojenna. Anglja stara się w ten sposób oddać całą neutralną żeglugę handlową na swoje usługi i to wyłącznie do celów wojennych.

Co się tyczy obszarów morskich dokoła Anglji, to wobec coraz bardziej wzrastających działań wojennych obustronnych sił powietrznych i morskich, **niema tam normalnej komunikacji handlowej.** Neutralnej żegludze handlowej wyznaczone są dziś rejsy i poruszenia raczej przez miny, ścigacze, patrole powietrzne, angielskie baterje nadbrzeżne itd. Inne znowu okręty neutralne jadą przeważnie pod przymusem w konwoju angielskich jednostek wojennych.

O wolnej żegludze na tych morzach nie może z tego powodu być dzisiaj mowy.

Rozwój wydarzeń wskazuje raczej, że żegluga neutralna, o ile jeszcze dziś wogóle kieruje się ona do Anglji, wystawiona jest na wszystkie niebezpieczeństwa działań wojennych, i że w obecnych warunkach bezpośrednio lub pośrednio nadużywana jest do usług przymusowych dla Anglji. **Anglja przeto sama swojemi zarządzeniami, urągającemi wszelkim prawom międzynarodowym spowodowała, iż cały obszar morski dokoła jej wysp stał się terenem operacyj wojskowych.**

Dalszem odstraszeniem dla statków neutralnych i ich załóg musi być to, że pod z każdym dniem silniejszym naciskiem wojennych sił niemieckich

Anglja znowu wykroczyła zupełnie otwarcie poza granice uczciwego prowadzenia wojny.

I tak przed kilku dniami Mr. Churchill kazał zapowiedzieć, że **niemieckie samoloty ratunkowe nieuzbrojone i stojące pod ochroną Czerwonego Krzyża, które ratują lotników niemieckich lub nieprzyjacielskich, znajdujących się w niebezpieczeństwie, będą zestrzeliwane obecnie przez Anglję.**

To cyniczne wezwanie do morderstw, — symptomatyczne dla **rozpaczy obecnych władców angielskich z powodu zbliżającej się klęski, spotkało się z natychmiastowym posłuchem lotnictwa angielskiego.**

w czasie ostatnich walk powietrznych Anglicy zestrzelili mianowicie dwa niemieckie samoloty ratunkowe podczas niesienia przez nie pomocy rannym angielskim lotnikom.

Niemcy od miesięcy uważnie śledzą te praktyki w nadziei, że może przecież względy rozsądku powstrzymają obecnych władców angielskich od dalszego kroczenia drogą tych **zbrodniczych metod wojennych.**

Nadzieje te były daremne.

Anglja odrzuciła ostatni apel Adolfa Hitlera. Wobec tego

rząd Niemiec postanowił obecnie odpłacić pięknem za nadobne

i swoje środki wojskowe użyć z taką samą bezwzględnością przeciwko żegludze koło terytorjum Anglji.

26 września 1939 r. rząd angielski przez swojego ówczesnego premjera mr. Chamberlaina oświadczył, że Niemcy są „oblężoną fortecą" i że będzie zupełnie prawnem i ludzkiem odcięcie narodowi niemieckiemu wszelkiego potrzebnego dla życia dowozu. Oznacza to, że obecni władcy brytyjscy uważają jako zrozumiałe samo przez się i legalne, **gdyby niemieckie kobiety i dzieci, podobnie, jak podczas wojny światowej, zostały wydane na śmierć głodową, o ile oczywiście zależałoby to od woli Anglji.**

Polityka Adolfa Hitlera, która otwarła niemieckiemu życiu gospodarczemu dowóz środków żywności z wielkich obszarów świata, oraz zapewnienie olbrzymich zapasów surowców jedynym w swoim rodzaju szeregiem zwycięstw armji niemieckiej,

unicestwiły te rachuby angielskie.

Dzisiejsi władcy Anglji wiedzą o tem doskonale. Mimo tego, nie mają oni jeszcze odwagi przyznać się wobec własnego narodu do zupełnego załamania się ich polityki, natomiast proklamują wojnę do ostatka.

Wobec tego samobójczego stanowiska angielskiego

rząd niemiecki stwierdza:

oblężoną fortecą nie są już dzisiaj Niemcy, ale angielskie państwo wyspiarskie. Nieudałej angielskiej blokadzie głodowej, przeciwko niemieckim kobietom i dzieciom, przeciwstawiają obecnie Niemcy totalną blokadę Anglji, którą niniejszem ogłaszają.

Niemcy są przekonane, że przez ogłoszenie totalnej blokady brytyjskiego państwa wyspiarskiego uczyniły

dalszy rozstrzygający krok w kierunku zakończenia wojny

i usunięcia władców brytyjskich, ponoszących winę jej wybuchu.

Naczelna komenda armji niemieckiej w toku swoich operacyj **będzie w całej pełni korzystać** z dogodnej sytuacji strategicznej, jaka wynika dla niemieckich sił zbrojnych z opanowania wybrzeży kontynentu od zatoki Biskajskiej aż do Przylądka Północnego oraz swej przewagi na terenie morskim i powietrznym dokoła Anglji.

Niemcy działają przytem

w interesie całej Europy,

ponieważ, od kiedy Londyn zdał sobie sprawę, że **Niemcy nie pozwolą się wygłodzić,** stara się obecnie rozszerzyć wojnę głodową także na inne państwa europejskie, jak Norwegję, Danję, Holandję, Belgję i Francję przeciwko Szwecji, Hiszpanji i Portugalji. Nawet krajom, zupełnie bezstronnym, jak Japonji,, Unji Sowietów i t. d. Anglja usiłuje odciąć ich dowóz z za mórz z tem uzasadnieniem, że Niemcy mogłyby korzystać z tych dowozów.

Z tego względu szybkie złamanie Anglji i usunięcie w ten sposób obecnych jej władców, przeciwdziałających pokojowi jest

przykazaniem dla całej Europy,

a zatem także dla innych, neutralnych krajów.

Podczas, kiedy niektóre kraje, jak Stany Zjednoczone Ameryki i Argentyna już oddawna uznały obszar morski dokoła Anglji za teren wojenny i zakazały okrętom, samolotom i obywatelom swych państw udawanie się do tej strefy niebezpieczeństwa,

inne państwa neutralne dotychczas nie wydały jeszcze takich zarządzeń. Niemcy, które te kraje niejednokrotnie ostrzegały, aby nie wysyłały swych okrętów na obszary morskie, sąsiadujące z Anglją, obecnie **jeszcze raz notami wezwały je do zakazania swym okrętom wjazdu do strefy wojny niemiecko-angielskiej.** W interesie własnym tych państw leży najszybsze zastosowanie się do tego wezwania.

Rząd niemiecki ze swej strony musi w każdym razie stwierdzić, co następuje: **wojna morska na obszarach dokoła Anglji rozpaliła się w całej pełni, cały teren jest zasiany minami, a samoloty atakują każdy okręt.**

Każdy okręt neutralny, który w przyszłości będzie jechał przez ten teren, narazi się na niebezpieczeństwo zniszczenia. — Rząd niemiecki zrzuca z siebie na przyszłość

bez jakichkolwiek wyjątków

odpowiedzialność za wszelkie szkody, mogące wyniknąć dla okrętów wszelkiego rodzaju lub osób na tych obszarach.

Wstrzymując w zupełności swą żeglugę do wysp brytyjskich, państwa neutralne także ze swej strony przyczynią się najlepiej **do uniknięcia komplikacyj i szybkiego zakończenia wojny.**

W ten sposób również Mr. Churchill i inne zainteresowane czynniki w przyszłości będą mieli utrudnione zadanie skonstruowania nowej afery, podobnej do afery „Athenji", **polegającej na nakazaniu swej łodzi podwodnej zatopienia okrętu trzeciego państwa, a następnie zrzucenia winy zatopienia na Niemcy w nadziei podburzenia opinji publicznej tego państwa przeciwko Niemcom i skłonienia go do przystąpienia do wojny.**

Niemcy są przekonane, że przez zupełne wyeliminowanie dzisiejszych pirackich metod brytyjskich wyświadczą **nie tylko Europie, ale także wszystkim neutralnym krajom świata przysługę o historycznej doniosłości.**

* * *

Powyższe oświadczenie Rządu Niemieckiego jest

ostatniem ostrzeżeniem,

skierowanem wobec tych wszystkich państw, które zezwalają jeszcze dziś swoim okrętom na posługiwanie się drogami morskiemi do Anglji. Nie pozostawia ono pod względem wyrazistości nic do życzenia i wskazuje w pierwszym rzędzie na **odpowiedzialność, jaką bierze na siebie każdy neutralny okręt, który w charakterze najemnika admiralicji brytyjskiej wjeżdża w angielską strefę morską.** Wobec zapowiedzi bezwzględnego realizowania wszystkich niemieckich zarządzeń odwetowych, należy zgóry liczyć się **z nieuniknionem zatopieniem każdego takiego okrętu.**

Przytoczona odpowiedź Niemiec na nieustanne brutalne pogwałcanie prawa międzynarodowego przez Anglję jest

krokiem o decydującem znaczeniu dla

szybkiego zakończenia wojny

i usunięcia londyńskich zbrodniarzy wojennych, którzy wywołali obecną bezsensowną wojnę wbrew woli swego własnego narodu.

Ogłoszenie totalnej blokady leży w interesie nie tylko Niemiec, ale i całej Europy, która była zmuszona w przeciągu krótkiego okresu czasu jednego roku ponieść olbrzymie, a przytem niepotrzebne ofiary krwi dla angielskiej kliki plutokratycznej, a której kobiety i niewinne dzieci — gdyby zależało to od woli Anglji — narażone by były na niewypowiedzianą nędzę i głód.

Marzenia angielskie o blokadzie głodowej przeciw całej Europie — ponieważ taka właśnie blokada leży obecnie w planach angielskich — rozwiały się, jak dym. **Niemieckie siły zbrojne zapewniły sobie dziś taką pozycję strategiczną, która pozwala na panowanie nad wszystkiemi drogami, prowadzącemi do Anglji.**

A teraz zostaną wyciągnięte ostatnie nieubłagane konsekwencje.

Nieprzerwane ataki lotnicze na Anglję.

Zestrzelono 89 angielskich samolotów. — Niemiecka łódź podwodna zatopiła 25.000 ton

Berlin, 18 sierpnia. **Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje:**

Lotnictwo kontynuowało walkę przeciwko wyspom angielskim w dn. 16 sierpnia i w nocy na 17 sierpnia przy użyciu częściowych sił. Zbombardowano skutecznie lotniska, stanowiska artylerji przeciwlotniczej i zapory balonowe w Anglji południowej i w dalszych okolicach Londynu, zakłady przemysłu zbrojeniowego w Anglji środkowej, jak również urządzenia portowe i nadbrzeżne w Cardiff, Newport i Bristolu, a w pobliżu wyspy Wight zatopiono kontrtorpedowiec.

Na zaatakowanych przestrzeniach przełamały niemieckie samoloty myśliwskie w zażartych walkach powietrznych nieprzyjacielską obronę i umożliwiły przez to oddziałom bojowym dotarcie do objektów ataku.

W nocy na 17 sierpnia brytyjskie samoloty, które dokonały nalotu na teren Rzeszy, zaatakowały rozmaite miejscowości, wyrządzając mierne szkody. Kilka domów otrzymało trafienia, przyczem dwie osoby zostały zabite, a wiele osób zostało zranionych.

Łączne straty nieprzyjaciela wyniosły w dniu 16 sierpnia 89 samolotów, z czego 50 zostało zestrzelonych w walce powietrznej, 23 na ziemi, a 7 w nocy przez artylerję przeciwlotniczą. 22 balony zaporowe zestrzelono w płomieniach. 31 samolotów niemieckich zaginęło.

Niemieckie łodzie podwodne zatopiły z silnie zabezpieczonego konwoju liczne uzbrojone nieprzyjacielskie okręty handlowe, łącznej pojemności 25.700 ton, w tem jeden okręt cysternę, pojemności 5.700 ton.

Niezwykłe zaostrzenie cenzury w Anglji.

(§) **Nowy Jork,** 18 sierpnia. Wiadomości nadeszłe ostatnio do Nowego Jorku z Londynu stwierdzają, że angielska cenzura prasowa została w dalszym ciągu zaostrzona w sposób, jakiego nie znają w żadnej prasie zagranicznej. **Władze cenzury odmówiły przepuszczenia olbrzymiej ilości amerykańskich depesz prasowych.** Cenzura angielska ma swoje powody po temu!

7 miesięcy trwała naprawa brytyjskiego krążownika „Ajax".

(§) **Rio de Janeiro,** 18 sierpnia. Wiadomość o powrocie do służby czynnej angielskiego krążownika „Ajax" nazywa miejscowy dziennik „Melodia" niezwykle znamienną, ponieważ dowodzi ona, iż na naprawę uszkodzeń tego okrętu potrzebowano 7 miesięcy.

Bitwa morska nad La Plata wyrządziła, jak się okazuje marynarce angielskiej przecież dotkliwe szkody, jeżeli się weźmie pod uwagę, że według wiarogodnych informacyj ciężki krążownik „Exeter" został wówczas tak poważnie uszkodzony, że naprawę jego podczas wojny uznano za niemożliwą, i z tego powodu okręt ten stoi niezdolny do manewrowania koło Malwinów i służy jako miejsce schronienia dla personalu portowego.

Odwrót Anglików na całym froncie w Somali.

Rzym, 18 sierpnia. Włoski komunikat wojenny z soboty brzmi następująco: Główna kwatera armji włoskiej komunikuje: **Dzień 16 sierpnia, piąty dzień krwawej bitwy o zdobycie brytyjskiego kraju Somali, stanowił zarazem punkt kulminacyjny. Nieprzyjaciel cofa się na całym froncie.**

Lotnictwo włoskie przez półtorej godziny bombardowało zawzięcie urządzenia portowe i znajdujące się w Aleksandrji okręty wojenne. Jeden samolot włoski nie powrócił z tej akcji, drugi nie powrócił z lotu wywiadowczego nad Czerwonem Morzem. (p).

Wydawnictwo „Goniec Krakowski" Kraków, Wielopole 1. — Telefon 286-11.